

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 6 września 2024 roku – godz. 19.00
Sobota – 7 września 2024 roku – godz. 19.00

INAUGURACJA 77. SEZONU ARTYSTYCZNEGO

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Chór Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu
Lionel Sow kierownictwo artystyczne chóru
Pierre-Louis de Laporte przygotowanie chóru

Izabela Matuła sopran
Monika Ledzion-Porczyńska mezzosopran
Rafał Bartmiński tenor
Szymon Mechliński baryton

Bartłomiej Nizioł skrzypce
Przemysław Neumann dyrygent

Dariusz Baranik prowadzenie

W programie:

MIKOŁAJ PIOTR GÓRECKI
Little Big Bend Music na orkiestrę [10']

FELIKS JANIEWICZ
V Koncert skrzypcowy e-moll [20']
– Largo – Allegro moderato
– Adagio
– Allegretto – Meno mosso – Tempo primo

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN
IX Symfonia d-moll op. 125 [70']
– Allegro ma non troppo, un poco maestoso
– Scherzo. Molto vivace – Presto
– Adagio molto e cantabile – Andante moderato
– Presto – Allegro assai

BARTŁOMIEJ NIZIOŁ

Urodził się w Szczecinie. Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku pięciu lat. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Poznaniu pod kierunkiem prof. Jadwigi Kaliszewskiej, studia kontynuował pod kierunkiem prof. Pierre Amoyala w Conservatoire de Lausanne. Swe umiejętności rozwijał na licznych kursach mistrzowskich pod okiem takich sław, jak Zachar Bron, Ruggiero Ricci, Herman Krebbers i Michael Frischenschlager. Jest laureatem pierwszych nagród na najbardziej liczących się międzynarodowych konkursach skrzypcowych w Poznaniu, Adelajdzie, Pretorii, Brukseli i Paryżu.

Za nagranie utworów Henryka Wieniawskiego, Grażyny Bacewicz i Eugène'a Ysaÿe'a Bartłomiej Nizioł został trzykrotnie nagrodzony „Fryderykiem”. Do zespołów, z którymi występował jako solista, należą m.in. NOSPR w Katowicach, Sinfonia Varsovia, Orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, London Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Edmonton Symphony Orchestra, Tonhalle w Zurychu oraz orkiestry NDR w Hanowerze, SWR w Kaiserslautern i Radio France w Paryżu. Gościł w prestiżowych salach Londynu (Barbican Center), Paryża (Salle Playel), Berlina (Filharmonia), Wiednia (Konzerthaus) i Tokio (Suntory Hall). W występach kameralnych towarzyszyli mu m.in. Pinchas Zukerman, Elisabeth Leonskaja i Sol Gabetta. W 2011 roku z wielkim powodzeniem zadebiutował wraz z Marthą Argerich na warszawskim Festiwalu „Chopin i jego Europa”.

Artysta regularnie współpracuje z wybitnym twórcą muzyki filmowej Vladimirem Cosmą, czego efektem stało się m.in. nagranie „Concerto de Berlin” pod batutą kompozytora.

Od 1995 roku mieszka w Szwajcarii. W latach 1997–2003 był koncertmistrzem Orkiestry Tonhalle, a od 2003 roku pełni tę samą funkcję w zespole Opery w Zurychu. Jest prymariuszem powstałego w 2010 roku Valentin Berlinsky Quartet.

Od września 2008 roku jest profesorem Hochschule der Künste Bern. Gra na instrumencie Guarneriego del Gesù z 1727 roku.

IZABELA MATUŁA

Ukończyła studia wokalnno-aktorskie w krakowskiej Akademii Muzycznej, studiowała również teorię muzyki, kompozycję i dyrygenturę. Jest laureatką Deutsches Lied-Wettbewerb-Sommerakademie Prague-Budapest-Wien (I nagroda), Międzynarodowego Konkursu Sztuki Wokalnej im. Ady Sari (II nagroda), Oper-Schloss-Laubach (I nagroda) oraz Wilhelm Stenhammar International Singing Competition (III nagroda). Reprezentowała również Polskę w BBC Singer of the World w 2009 roku, gdzie dotarła do półfinału.

Jej szeroki repertuar sceniczny obejmuje główne partie sopranowe w repertuarze włoskim, niemieckim i słowiańskim. Gościnnie występowała w teatrach operowych w Mannheimie, Linzu, Frankfurtcie, Düsseldorfie, Wiedniu, Palermo i Bilbao.

Posiada również bogaty repertuar oratoryjny. Jako solistkę gościły ją sale koncertowe na całym świecie, m.in. Simón Bolívar Concert Hall w Caracas, Berliner Konzerthaus, Doha Concert Hall, Teatr Maryjski w Petersburgu, Darmstadt Konzerthaus, Musikverein Graz i Filharmonia Narodowa w Warszawie.

W sezonie 2022/2023 zadebiutowała w monachijskiej Staatsoper jako Cio-Cio-San w „Madamie Butterfly” oraz jako Tosca w Innsbrucku i Grange Park Opera w Surrey.

MONIKA LEDZION-PORCZYŃSKA

Absolwentka Akademii Muzycznej w Warszawie (klasa Haliny Słonickiej), doskonaliła śpiew pod okiem Rusko Ruskova i Stefanii Toczyskiej. Zadebiutowała partią Opinii Publicznej w „Orfeuszu w piekle” Offenbacha w Teatrze Muzycznym Roma. Była solistką Warszawskiej Opery Kameralnej.

Obecnie jest solistką Polskiej Opery Królewskiej. Współpracuje z Teatrem Wielkim – Operą Narodową, gdzie wystąpiła w „Damie pikowej” Czajkowskiego, „Andrei Chénier” Giordana, „Rigoletcie” Verdiego, „Fauście” Gounoda, „Czarodziejskim flecie” Mozarta, „Zapiskach zaginionego” Janáčka, „Eugeniuszu Onieginie” Czajkowskiego i „Manru” Paderewskiego.

W Teatrze Wielkim w Łodzi zaśpiewała partię księżniczki Eboli w koncertowym wykonaniu „Don Carlosa” z Aleksandrą Kurzak jako Elżbietą i Roberto Alagną w roli tytułowej.

W swoim repertuarze posiada również dzieła oratoryjne (m.in. Stabat Mater Pergolesiego i Rossiniego, Mszę koronacyjną i Requiem Mozarta) oraz pieśni Moniuszki, Chopina, Schuberta, Schumanna, Brahmsa, R. Straussa, Mahlera, Czajkowskiego i Rachmaninowa. Brała udział w wykonaniu Polskiego Requiem Pendereckiego (I Festiwal Muzyki Polskiej).

RAFAŁ BARTMIŃSKI

Laureat III miejsca na XI Konkursie Wokalnym im. Ady Sari oraz drugiego miejsca i jedenastu nagród pozaregulaminowych VI Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Stanisława Moniuszki w Warszawie.

Jest solistą Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie. Gościł m.in. na scenach Landestheater Linz, Tiroler Landestheater Innsbruck, Teatru Bolszoi, Latvian National Opera w Rydze, Wexford Festival Opera, Oper Wiesbaden, Teatro Real w Madrycie, Opéra Bastille w Paryżu, Opernhaus w Wuppertalu.

Artysta prowadzi również bardzo bogatą działalność koncertową, m.in. występował w Requiem Verdiego podczas International Sacred Music w Rydze, VIII Symfonii Mahlera z Israel Symphony Orchestra Rishon Le-Zion, „Harnasiach” Szymanowskiego w Théâtre du Châtelet w Paryżu, Missa solemnis Beethovena z Berliner Philharmoniker i w III Symfonii „Pieśń o Nocy” Szymanowskiego z Sinfonieorchester des Bayerischen Rundfunks w Monachium i Kolonii pod batutą Marissa Jansonsa. Jest czołowym wykonawcą partii tenorowych w oratoriach Krzysztofa Pendereckiego: śpiewał w jego Credo podczas jubileuszowej gali 80. urodzin kompozytora.

SZYMON MECHLIŃSKI

Zdobywca drugiej nagrody w konkursie Moniuszkowskim w 2022 roku. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Poznaniu, gdzie studiował pod kierunkiem prof. Jerzego Mechlińskiego, prof. Iwony Kowalkowskiej i Gabrieli Klimy-Kściuczyk; kontynuuje studia u Maestro Giorgio Zancanaro.

Współpracuje z najważniejszymi teatrami operowymi Europy, m.in. z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, Operą Wrocławską, Teatro alla Scala, Teatro Regio di Parma, Holenderską Operą Narodową, Glasgow Scottish Opera, Opéra de Lyon, Opéra de Toulon, Teatro de la Maestranza w Sewilli, Nationaltheater Mannheim, Theater Dortmund. Jest stałym gościem prestiżowych festiwali, m.in. Wexford Opera Festival, Glyndebourne Festival i Dorset Opera Festival.

W sezonie 2023/24 zadebiutował w Teatro Massimo Palermo jako Sharpless w „Madamie Butterfly” a także powrócił do Teatru Wielkiego w Warszawie jako Marcello w „Cygani” i Francesco Cenci w „Beatrice Cenci” oraz do Opery Poznańskiej jako Miecznik w „Strasznym dworze”.

Jego plany artystyczne obejmują również debiuty w Teatro Real Madrid, Canadian Opera Company i Santa Fé Opera.

CHÓR NARODOWEGO FORUM MUZYKI

Zespół został założony w 2006 roku przez Andrzeja Kosendiaka. Od początku kierowała nim Agnieszka Franków-Żelazny, od sezonu 2021/2022 funkcję tę pełni Lionel Sow. Chór szybko zdobył uznanie, wykonując zarówno repertuar a cappella, jak i duże formy oratoryjne, operowe i symfoniczne. Współpracował z tak znakomitymi dyrygentami, jak Giovanni Antonini, Paul McCreech, Iván Fischer, Jacek Kasprzyk, Stephen Layton, Bob Chilcott, James MacMillan, Kiryll Petrenko i Krzysztof Penderecki. Wystąpił na ponad 300 koncertach, m.in. w Royal Albert Hall i Barbican Centre w Londynie, w sali lipskiego Gewandhausu, Berliner Philharmonie, Salle Pleyel i Philharmonie de Paris.

Chór był wielokrotnie zapraszany na międzynarodowe festiwale – m.in. BBC Proms, International Ankara Music Festival, Gent Festival van Vlaanderen, Gstaad Menuhin Festival & Academy, Klarafestival, Serenade! Choral Festival i Warszawska Jesień; nawiązał współpracę m.in. z Budapest Festival Orchestra, Gabrieli Consort & Players, Il Giardino Armonico i NOSPR. Ważnymi osiągnięciami zespołu są prawykonania dzieł wokalnych i wokально-instrumentalnych m.in. takich kompozytorów, jak Krzysztof Penderecki, Rafał Augustyn, Agata Zubel, Roxanna Panufnik, Paweł Łukaszewski, Julia Wolfe, czy Bob Chilcott.

Istotną częścią dyskografii Chóru NFM jest seria nagrań pod dyrekcją Paula McCreecha uhonorowanych prestiżowymi nagrodami: BBC Music Magazine Award 2012 („Requiem” Berlioza), Diapason d’Or 2013 („Eliasz” Mendelssohna) i BBC Music Magazine Award 2014 („Requiem wojenne” Brittena). W dorobku fonograficznym zespołu znajdują się także nagrania utworów Boba Chilcotta „The Seeds of Stars” (2012) i polskiej muzyki choralnej – „Słowa dźwiękiem malowane” (2012), „Miłość na ludowo” (2014), „De profundis” (2016, Fryderyk 2017) i „Ubi caritas” (2018), „Pory roku” Haydna, „Widma” Moniuszki i IX Symfonia Beethovena pod dyrekcją Giovanniego Antoniniego (2018).

W 2019 roku wydano nagrania pod batutą Andrzeja Kosendiaka album z dziełami Marcina Józefa Żebrowskiego – płyta otrzymała nominację do Fryderyka 2020 w kategorii „Album roku – muzyka oratoryjna i operowa”.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie studiował dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Jerzego Salwarowskiego i prof. Antoniego Grefa. W 2002 roku zajął III miejsce na III Przeglądzie Młodych Dyrygentów w Białymstoku. Już podczas studiów nawiązał współpracę z poznańskim Teatrem Muzycznym – do 2013 roku był dyrygentem i kierownikiem tamtejszej orkiestry – gdzie przygotował kilka premier oraz poprowadził kilkadziesiąt spektakli i koncertów. Współpracował także z Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz Gliwickim Teatrem Muzycznym. Dyrygował większością polskich orkiestr, w tym zespołami Filharmonii Narodowej w Warszawie, Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus i Filharmonii Poznańskiej. Po obronie doktoratu w 2009 roku podjął pracę dydaktyczną w katedrze dyrygentury Akademii Muzycznej w Poznaniu; w latach 2019–2020 pełnił funkcję jej kierownika.

W 2017 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego sztuk muzycznych, a w 2019 – profesora uczelni. Właśnie Alma Mater stała się dla Przemysława Neumanna przestrzenią realizacji wielu projektów edukacyjno-artystycznych, spośród których należy wymienić koncerty z akademicką Orkiestrą Symfoniczną i z Orkiestrą Sinfonietta oraz coroczne operowe spektakle studenckie w Teatrze Wielkim w Poznaniu i koncerty w ramach cyklu „Kreaspiracje”.

W latach 2015–2024 pełnił funkcję dyrektora Filharmonii Opolskiej. W tym czasie rozpoczął intensywną pracę nad nieznanymi bądź niesłusznie pomijanymi dziełami polskich twórców, co zaowocowało cyklem koncertów „Polska Muzyka Zapomniana” oraz serią wydawniczą o tej samej nazwie, opublikowaną we współpracy z powołaną w 2016 roku „Fundacją dla Kultury”, w której Przemysław Neumann pełni funkcję prezesa. Prowadząc Orkiestrę Symfoniczną Filharmonii Opolskiej dokonał również szeregu nagrań płytowych dzieł polskich kompozytorów.

Od 1 września 2024 roku pełni funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii w Szczecinie.

INAUGURACJA 77. SEZONU ARTYSTYCZNEGO

Prawykonanie dzieła to zawsze święto. U nas stało się niemal tradycją, że inauguracja sezonu jest okazją do prapremiery. **Mikołaj Piotr Górecki** (ur. 1971) tak skomentował swą kompozycję: „Utwór **Little Big Bend Music** został napisany w 2024 roku na zamówienie Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie i jest jej dedykowany. Składa się on z dwóch części: wolnej i szybkiej. Całość trwa około dziesięciu minut. Tytuł odnosi się do Big Bend w Teksasie, choć skojarzenie z »big bandem« jest zamierzone. Można dodać, że Big Bend leży w obrębie największej w Ameryce Północnej pustyni Chihuahua, umiejscowionej na pograniczu USA i Meksyku. Nazwa Big Bend dokładnie odnosi się do nagłego skrętu koryta rzeki Rio Grande (lub Rio Bravo według meksykańskiej terminologii), która rozpoczyna swój bieg w stanie Colorado i po przeszło trzech tysiącach kilometrów wpływa do Zatoki Meksykańskiej. Wraz z Kanionem Świętej Heleny, opuszczonym miasteczkiem Terlingua i pobliskimi rzadkimi skałami i skamielinami, okolice Big Bend należą do najrzadziej odwiedzanych miejsc w Stanach”. (10’)

„Najpiękniejsza ze wszystkich jest muzyka polska” – tak zatytułował Józef Reiss swą książkę, wydaną zaraz po II wojnie światowej. Przyznam, że wydobywane z zapomnienia dawne kompozycje, nieznanе owemu wybitnemu muzykologowi, często potwierdzają jego tezę, która nie była wcale prowokacją, lecz próbą budowania narodowej dumy po latach mroku. O bohaterze dzisiejszego wieczoru, **Feliksie Janiewicz** (1762–1848) nie mógł mieć Reiss zbyt wiele do powiedzenia, gdyż drukowane partytury tego kompozytora zachowały się w zaledwie kilku egzemplarzach. Zaliczywszy go do ważnych reprezentantów polskiej sztuki wiolinistycznej, Reiss pisał: „W kompozycji uczeń Josepha Haydna; wyemigrował do Szkocji i tam umarł; współcześni chwalą jego grę i podnoszą szlachetność interpretacji, ogień i temperament”. Współczesny biograf Janiewicza, Mieczysław Szlezer, określa go lapidarnie: „Polski skrzypek – zapomniany przez swoich, doceniony przez obcych”. Od pewnego czasu jego twórczość – dzięki nowym wydaniom partytur – powraca do sal koncertowych, bywa też nagrywana.

Przyznać trzeba, że najprawdopodobniej to Janiewiczowi przypada miano twórcy pierwszego polskiego koncertu skrzypcowego. Skomponował ich zresztą pięć – oczywiście z myślą o sobie jako wykonawcy. Głosy o jego talencie kompozytorskim nie są oczywiste. Bardziej niż uczniem Haydna był samoukiem, traktującym pisanie muzyki jako wzbogacenie własnego repertuaru, dające możliwość wyeksponowania

solowej wirtuozerii. Grany dziś **V Koncert skrzypcowy e-moll** (napisany na samym początku XIX wieku) uchodzi za najlepszy i najdojrzalszy, acz co do wartości tej muzyki Szlezer nie ma złudzeń: „[Janiewicz] nie wyzwolił się z ograniczeń narzuconych przez styl klasyczny. Jego dzieła nie wykraczają poza schemat formalny utworów skrzypcowych swej epoki”. Przynajmniej jednak, że partia skrzypcowa daleko wykracza poza ówczesne standardy techniczne.

Andrzej Sitarz, dzisiejszy wydawca partytur kompozytora, tak sprawę podsumowuje: „Twórczość Janiewicza świadczy o zaadaptowaniu przez kompozytora ówczesnych trendów reprezentowanych przez europejskich kompozytorów przynajmniej średniego poziomu. Nie sposób tu mówić o wielkiej oryginalności czy geniuszu, jednak jego kompozycje są dziełem kompozytora o rzetelnym warsztacie kompozytorskim, a wiele fragmentów jego koncertów dalekich jest od schematyzmu i dowodzi swobody kompozytora w operowaniu formą i harmonią”.

Jedno jest pewne: dzieła zapomniane najlepiej poznawać w wykonaniach mistrzowskich – dzisiejszy wieczór daje nam taką okazję. (20')

Słynna **IX Symfonia d-moll op. 125** (1822–1824) **Ludwiga van Beethovena** (1770–1827) stanowi niewątpliwie podsumowanie twórczości kompozytora, zarówno w porządku czysto muzycznym, jak i ideowym. Jej prawykonanie miało miejsce 7 maja 1824 roku w wiedeńskim Kärntnertortheater. Obsada orkiestry była gigantyczna – już sama liczba smyczków wyrzucić musiała niemałe wrażenie: ponad dwadzieścioro skrzypiec, dziesięć altówek, tuzin wiolonczel i tyleż kontrabasów; chór zaś liczył dziewięćdziesięciu wykonawców. Jeden z recenzentów stwierdził: „W tych wspaniałych i monumentalnych dziełach geniusz Beethovena objawia się nam w całej swej młodości i oryginalnej mocy. Jego bogata, przemożna wyobraźnia szybuje w sferze dźwięków ze wzniosłą wolnością – wzbudzając powszechne zdumienie, na swych skrzydłach unosi słuchaczy ku nowemu światu”.

Wprowadzenie partii wokalnych było prawdziwą rewolucją, która zmieniła symfonię w dzieło wokально-instrumentalne. Kompozytor naruszył nadto tradycyjny układ części, umiejscowiwszy scherzo jako część drugą (a nie trzecią). By objaśnić związek części czysto instrumentalnych z finałem, w którym pojawia się tekst „Ody do radości” Friedricha Schillera, Beethoven wstawił stosowny recytatyw: „O, przyjaciele! Nie takie tony śpiewajmy, lecz powabniejsze – i radośniejsze!”. Sedno artystycznego przesłania stanowią zaś słowa: „Alle Menschen werden Brüder” – „Wszyscy ludzie staną się braćmi”.

Wiersz Schillera (1785; wersja ostateczna powstała w 1803 roku), który intrygował już dwudziestodwuletniego Beethovena, jest świadectwem epoki Oświecenia, jej nadziei i oczekiwań – świadectwem wyrażonym jeszcze przed rozczarowaniami, jakie miała przynieść rewolucja we Francji, rządy terroru i epoka napoleońska.

Poeta i kompozytor byli przekonani, że jednostka nie może zamykać się jedynie w swym narodzie, chcącym reprezentować coś w rodzaju „jedyną prawdę”. Głębką, nader swoistą „religijność” tej poezji wzmocniła jeszcze muzyka Beethovena. Wspólnota, do której budowania wzywa dzieło, obejmuje „miliony” mieszkańców świata – bezwarunkowo, bez cienia jakiegokolwiek wykluczenia. Idea ta zawiera się w słowie „Freude” (‘radość’), będącym afirmacją owej uniwersalności. Naszym celem jest dotarcie do Elizjum, właśnie za sprawą radości – „iskry bogów”. Pod jej szlachetnymi skrzydłami pojednają się Ateny i Jerozolima; cała ludzkość – bez względu na konfesję czy pozycję społeczną – stanie się braterską wspólnotą.

W pierwszej części dzieła rozgrywa się scenariusz bohaterskiej tragedii. Rozbrzmiewające potem scherzo przekształca tragedię w dziką farsę, o rysach wyraźnie mrocznych i demonicznych. Z kolei część trzecią wypełnia intensywny, pogodny liryzm. To prawda, że wyrażone przez Schillera i Beethovena utopijne ideały pozostały niespełnione, ale nadzieja, która się z nimi wiąże, wciąż jest żywa. Warto zatem po raz kolejny wysłuchać dzieła, które w Szczecinie zabrzmiało po raz pierwszy – pod dyktando Carla Loewego – zaledwie trzy lata (20 II 1827) po wiedeńskim prawykonaniu. Było to jedno z ponad osiemdziesięciu udokumentowanych wykonań, które miały miejsce do połowy XIX wieku.

I niewątpliwie warto przy tej okazji przypomnieć najbardziej znane przedstawienie plastyczne, nawiązujące do przesłania arcydzieła. Jest nim tzw. „Fryz Beethovenowski”, namalowany przez Gustava Klimta w 1901 roku w pawilonie wystawy secesyjnej w Wiedniu. Towarzyszył on monumentalnej, polichromowanej rzeźbie kompozytora autorstwa Maxa Klingera. Fryz ilustruje Wagnerowską interpretację IX Symfonii: ludzkie pragnienie szczęścia rodzi się w świecie pełnym cierpienia i niepewności, w którym jednostka musi zmagać się zarówno ze złem zewnętrznym, jak i z własnymi słabościami. Spełnia się ono w indywidualnym i zbiorowym poszukiwaniu sensu istnienia – ten zaś odzwierciedla się w pięknie dzieł sztuki i w miłości ludzi. (70')

Piotr Urbański

Zapraszamy na Czeski Weekend w ramach Roku Muzyki Czeskiej:

20.09. CZESKI WEEKEND | FILHARMONIA MORAWSKA

KONCERT SYMFONICZNY

pt., 19.00

Moravská Filharmonie Olomouc (Olomuniec)

Marek Kozák fortepian

Zsolt Hamar dyrygent

Program:

K. SZYMANOWSKI – Uwertura koncertowa E-dur op. 12

A. DVOŘÁK – Koncert fortepianowy g-moll op. 33

B. MARTINŮ – I Symfonia H. 289

21.09. CZESKI WEEKEND | STRO.MY ENSEMBLE

KONCERT KAMERALNY

sb., 19.00

STRO.MY Ensemble

Magdalena Klára Hůlová light design

Premierowe wykonanie kompozycji Mikuláša Tichého, Jany Vöröšovej i Jiříego Trtíka w ramach Roku Muzyki Czeskiej

22.09. CZESKI WEEKEND | KRECİK I MUZYKA

KONCERT RODZINNY

nd., 17.00

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Marek Prášil dyrygent

Marko Ivanović i Johana Schmidtmajerová scenariusz

Pokaz filmu animowanego „Krecik” z muzyką graną na żywo

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 6. September 2024 – 19.00 Uhr
Samstag – 7. September 2024 – 19.00 Uhr

ERÖFFNUNG DER 77. SAISON

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Chor des Nationalen Musikforums Wrocław
Lionel Sow Leitung des Chores
Pierre-Louis de Laporte Choreinstudierung

Izabela Matuła Sopran
Monika Ledzion-Porczyńska Mezzosopran
Rafał Bartmiński Tenor
Szymon Mechliński Bariton

Bartłomiej Nizioł Violine
Przemysław Neumann Leitung

Dariusz Baranik Moderation

Programm:

MIKOŁAJ PIOTR GÓRECKI
Little Big Bend Music für Orchester [10']

FELIKS JANIEWICZ
Violinkonzert Nr. 5 e-Moll [20']
– Largo – Allegro moderato
– Adagio
– Allegretto – Meno mosso – Tempo primo

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN
Sinfonie Nr. 9 d-Moll op. 125 [70']
– Allegro ma non troppo, un poco maestoso
– Scherzo. Molto vivace – Presto
– Adagio molto e cantabile – Andante moderato
– Presto – Allegro assai

BARTŁOMIEJ NIZIOŁ

Er wurde in Stettin geboren. Im Alter von fünf Jahren fing er mit dem Geigenunterricht an. Das Violinstudium an der Musikakademie Poznań bei Prof. Jadwiga Kaliszewska absolvierte er mit Auszeichnung, seine Ausbildung setzte er bei Prof. Pierre Amoyal am Conservatoire de Lausanne fort und nahm an zahlreichen Meisterkursen bei Zachar Bron, Ruggiero Ricci, Herman Krebbers, Michael Frischenschlager u.a. teil. Er gewann erste Preise bei namhaften Violinwettbewerben in Poznań, Adelaide, Pretoria, Brüssel und Paris.

Für seine Einspielungen der Werke von Henryk Wieniawski, Grażyna Bacewicz und Eugène Ysaÿe wurde er dreimal mit dem „Fryderyk“-Preis geehrt. Zu den Ensembles, mit denen er als Solist aufgetreten ist, gehören das Nationale Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks in Katowice, die Sinfonia Varsovia, die Nationalphilharmonie Warschau, das Deutsche Symphonie-Orchester Berlin, das English Chamber Orchestra, das London Symphony Orchestra, das Edmonton Symphony Orchestra, das Tonhalle-Orchester Zürich sowie die Rundfunkorchester in Hannover, Kaiserslautern und Paris. Er gastierte in den renommiertesten Sälen wie dem Barbican Center, der Salle Pleyel, der Berliner Philharmonie, dem Wiener Konzerthaus und der Suntory Hall (Tokio). Zu seinen Partnern bei Kammermusikauftritten zählen Pinchas Zukerman, Elisabeth Leonskaja und Sol Gabetta. 2011 gab er zusammen mit Martha Argerich ein höchst erfolgreiches Debüt beim Warschauer Festival „Chopin und sein Europa“. Eine große Inspiration ist für den Virtuosen die Zusammenarbeit mit dem berühmten Filmkomponisten Vladimir Cosma, unter dessen Leitung er regelmäßig spielt und mit dem er dessen „Concerto de Berlin“ aufgenommen hat.

Seit 1995 lebt er in der Schweiz. In den Jahren 1997–2003 war er Konzertmeister des Tonhalle-Orchesters, seit 2003 hat er die gleiche Position an der Oper Zürich inne. Darüber hinaus ist er Primarius des 2010 gegründeten Valentin-Berlinsky-Quartetts. Seit September 2008 doziert er an der Hochschule der Künste Bern. Er spielt ein Instrument von Guarneri del Gesù aus dem Jahre 1727.

IZABELA MATUŁA

Ihr Gesangs- und Schauspielstudium absolvierte sie an der Musikakademie Kraków (Krakau). Sie studierte auch Musiktheorie, Komposition und Dirigieren, ist Preisträgerin des Deutschen Lied-Wettbewerbs-Sommerakademie Prag-Budapest-Wien (1. Preis), des Internationalen Ada-Sari-Wettbewerbs für Gesangskunst (2. Preis), des Oper-Schloss-Laubach (1. Preis) und des Internationalen Wilhelm-Stenhammar-Gesangswettbewerbs (3. Preis). Außerdem vertrat sie Polen beim BBC Singer of the World 2009 (sie sang im Halbfinale).

Ihr breit gefächertes Bühnenrepertoire umfasst führende Sopranpartien im italienischen, deutschen und slawischen Repertoire. Sie gastierte an den Opernhäusern von Mannheim, Linz, Frankfurt, Düsseldorf, Wien, Palermo und Bilbao.

Sie verfügt auch über ein umfangreiches Oratorien-Repertoire. Als Solistin war sie in Konzertsälen auf der ganzen Welt zu Gast (Simón Bolívar Concert Hall Caracas, Berliner Konzerthaus, Doha Concert Hall, Mariinsky Theater St. Petersburg, Konzerthaus Darmstadt, Musikverein Graz, Nationalphilharmonie Warschau u.a.).

In der Spielzeit 2022/2023 debütierte sie an der Staatsoper München als Cio-Cio-San in „Madama Butterfly“ sowie als Tosca in Innsbruck und an der Grange Park Opera Surrey.

MONIKA LEDZION-PORCZYŃSKA

Als Absolventin der Warschauer Musikakademie (bei Halina Słonicka) vervollkommnete sie ihre Kunst unter der Leitung von Rusko Ruskov und Stefania Toczyska. Sie debütierte als Opinion Publique in Offenbachs „Orpheus in der Unterwelt“ (Roma-Musiktheater). An der Warschauer Kammeroper war sie als Solistin tätig.

Derzeit ist sie Solistin an der Polnischen Königlichen Oper. Sie arbeitet mit der Warschauer Nationaloper zusammen, wo sie in Tschaikowskys „Pique Dame“, Giordanos „Andrea Chénier“, Verdis „Rigoletto“, Gounods „Margarethe“, Mozarts „Zauberflöte“, Janáčeks „Tagebuch eines Verschollenen“

nen“, Tschaikowskys „Eugen Onegin“ und Paderewskis „Manru“ aufgetreten ist. Im Theater Lodz sang sie die Rolle der Prinzessin Eboli in einer konzertanten Aufführung von „Don Carlos“ mit Aleksandra Kurzak als Elisabeth und Roberto Alagna in der Titelrolle.

Zu ihrem Repertoire gehören auch Oratorien (u. a. Stabat Mater von Pergolesi und Rossini, Krönungsmesse und Requiem von Mozart) sowie Lieder von Moniuszko, Chopin, Schubert, Schumann, Brahms, R. Strauss, Mahler, Tschaikowsky und Rachmaninow. Sie beteiligte sich an der Aufführung des Polnischen Requiems von Penderecki (1. Polnisches Musikfestival).

RAFAŁ BARTMIŃSKI

Er erhielt den dritten Preis beim 11. Ada-Sari-Gesangswettbewerb sowie den 2. Preis und elf weiterer Preise beim 6. Internationalen Stanisław-Moniuszko-Gesangswettbewerb Warschau.

Er ist Solist der Warschauer Nationaloper. Er trat an dem Landestheater Linz, dem Tiroler Landestheater Innsbruck, dem Bolshoi Theater, der Lettischen Nationaloper Riga, der Wexford Festival Opera, der Oper Wiesbaden, dem Teatro Real in Madrid, der Opéra Bastille und dem Opernhaus Wuppertal auf.

Der Künstler gastiert regelmäßig in renommierten Konzertsälen – er war u.a. in Verdis Requiem in Riga, Mahlers Sinfonie Nr. 8 mit dem Israel Symphony Orchestra Rishon LeZion, Szymanowskis „Harnasie“ am Pariser Théâtre du Châtelet, Beethovens „Missa solemnis“ mit den Berliner Philharmonikern und Szymanowskis Sinfonie Nr. 3 „Lied der Nacht“ mit dem Sinfonieorchester des Bayerischen Rundfunks in München und Köln unter der Leitung von Mariss Jansons zu hören. Rafał Bartmiński ist einer der führenden Interpreten von Tenorpartien in Krzysztof Pendereckis Werken; er interpretierte sein „Credo“ bei der Gala zum 80. Geburtstag des Komponisten.

SZYMON MECHLIŃSKI

Er erhielt 2022 den 2. Preis beim Moniuszko-Wettbewerb. Sein Musikstudium schloss er an der Musikakademie Poznań (Posen) bei Prof. Jerzy Mechliński, Prof. Iwona Kowalkowska und Gabriela Klima-Kściuczyk mit Auszeichnung ab; er setzt seine Ausbildung bei Maestro Giorgio Zancanaro fort.

Er arbeitet mit den wichtigsten Opernhäusern Europas zusammen, darunter mit der Warschauer Nationaloper, der Breslauer Oper, der Mailänder Scala, dem Teatro Regio di Parma, der Niederländischen Nationaloper, der Glasgow Scottish Opera, der Opéra de Lyon, der Opéra de Toulon, dem Teatro de la Maestranza Sevilla, dem Nationaltheater Mannheim und dem Theater Dortmund. Er ist regelmäßig zu Gast bei renommierten Festivals wie dem Wexford Opera Festival, dem Glyndebourne Festival und dem Dorset Opera Festival.

In der Spielzeit 2023/24 debütiert er am Teatro Massimo Palermo als Sharpless in „Madama Butterfly“ und kehrt als Marcello in „La Bohème“, Amonasro in „Aida“ und Francesco Cenci in „Beatrix Cenci“ an die Warschauer Nationaloper sowie als Miecznik im „Gespensterschloss“ an die Posener Oper zurück.

Bald debütiert er an dem Teatro Real Madrid, der Canadian Opera Company und der Santa Fé Opera.

CHOR DES NATIONALEN FORUMS FÜR MUSIK

Der 2006 von Andrzej Kosendiak gegründete Chor des NFM wurde von Anfang an von Agnieszka Franków-Żelazny geleitet – seit der Saison 2021/2022 hat diese Funktion Lionel Sow inne. Der Chor führt sowohl A-cappella-Werke als auch Oratorien, Opern und Sinfonien auf. Er hat mit namhaften Dirigenten wie Giovanni Antonini, Paul McCreesh, Iván Fischer, Jacek Kasprzyk, Stephen Layton, Bob Chilcott, James MacMillan und Krzysztof Penderecki zusammengearbeitet. Er nahm an über 300 Konzerten teil, u.a. in der Royal Albert Hall und dem Barbican Centre in London, dem Leipziger Gewandhaus, der Salle Pleyel und der Philharmonie de Paris. Der Chor gastierte wiederholt bei internationalen Festspielen wie den BBC Proms, dem International Ankara Music Festival, dem Gent Festival van Vlaanderen, dem Gstaad Menuhin Festival, dem Klarafestival, dem „Serenade!“ Chorfestival und dem Warschauer Herbst. Er arbeitete mit dem Budapest Festival Orchestra, den Gabrieli Consort & Players, dem Il Giardino Armonico und dem Nationalorchester des Polnischen Rundfunks zusammen und beteiligte sich an Uraufführungen vokaler und vokal-instrumentaler Werke von Krzysztof Penderecki, Rafał Augustyn, Agata Zubeł, Roxanna Panufnik, Paweł Łukaszewski, Julia Wolfe, Bob Chilcott u.a.

Ein wichtiger Teil der Diskographie des NFM-Chores ist eine Reihe von Aufnahmen unter der Leitung von Paul McCreesh, die u.a. mit dem BBC Music Magazine Award 2012 (Berlioz' „Requiem“), dem Diapason d'Or 2013 (Mendelssohns „Elias“) und dem BBC Music Magazine Award 2014 (Brittens „War Requiem“) ausgezeichnet wurden. Von großer Bedeutung sind die CDs mit Bob Chilcotts Werken („The Seeds of Stars“, 2012) und polnischer Chormusik – „Words Painted with Sounds“ (2012), „Folk Love“ (2014), „De profundis“ (2016, Fryderyk-Preis 2017) und „Ubi caritas“ (2018), außerdem Haydns „Jahreszeiten“, Moniuszkos „Phantome“ und Beethovens „Neunte Sinfonie“ unter der Leitung von Giovanni Antonini (2018). 2019 erschien die Aufnahme der Werke von Marcin Józef Żebrowski, realisiert unter der Leitung von Andrzej Kosendiak – dieses Album wurde 2020 für den Fryderyk-Preis 2020 (in der Kategorie „Album des Jahres – Oratorien- und Opernmusik“) nominiert.

PRZEMYSŁAW NEUMANN

Jest absolwentem Akademii Muzycznej w Poznaniu, gdzie studiował Przemysław Neumann schloss sein Dirigierstudium (Orchester- und Operndirigieren) bei Prof. Jerzy Salwarowski und Prof. Antoni Gref an der Musikakademie Poznań (Posen) ab. Im Jahre 2002 erhielt er den dritten Preis beim 3. Wettbewerb für junge Dirigenten in Białystok. Bereits während seines Studiums begann er die Zusammenarbeit mit dem Posener Musiktheater – bis 2013 war er Dirigent und Manager des Orchesters, bereitete mehrere Inszenierungen vor und dirigierte einige hundert Aufführungen und Konzerte. Er arbeitete auch mit der Posener Oper und dem Musiktheater Gliwice (Gleitwitz) zusammen. Er leitete die meisten polnischen Orchester, darunter die Ensembles der Nationalphilharmonie Warschau, der Posener Philharmonie und der Sinfonia Iuventus.

Nachdem er 2009 promoviert hatte, nahm er einen Lehrauftrag am Lehrstuhl für Dirigieren an der Posener Musikakademie an, den er in den Jahren 2019–2020 leitete. 2017 verlieh man ihm den Titel eines habilitierten Doktors, 2019 den Titel eines Universitätsprofessors. Seine Alma Mater wurde für ihn zum Raum für die Verwirklichung zahlreicher Projekte, darunter Konzerte mit dem Sinfonieorchester der Akademie und mit dem Orchester „Sinfonietta“ sowie jährliche studentische Aufführungen in der Posener Oper und Konzerte im Rahmen der Reihe „Kreaspiracje“.

In den Jahren 2015–2024 war er Direktor der Philharmonie Opoln (Opeln). Gleichzeitig begann er mit einer intensiven Arbeit an unbekanntem oder zu Unrecht vernachlässigten Werken polnischer Komponisten, die in der Konzertreihe „Polnische vergessene Musik“ und der gleichnamigen Verlagsreihe mündete. In Zusammenarbeit mit der 2016 gegründeten „Stiftung für Kultur“, deren Präsident Przemysław Neumann ist, wurden Partituren mit Orchesterstimmen von Karol Kurpiński, Zygmunt Noskowski, Witold Maliszewski, Feliks Nowowiejski u.a. veröffentlicht. Außerdem realisierte Przemysław Neumann mit dem Orchester der Philharmonie Opoln zahlreiche Aufnahmen der polnischen Musik.

Am 1. September 2024 übernimmt er die Position des Intendanten der Stettiner Philharmonie.

ERÖFFNUNG DER 77. SAISON

Jede Uraufführung ist eine Art Feier. Bei uns ist es fast schon Tradition, dass die Eröffnung der Saison Anlass für solch eine Präsentation ist. **Mikołaj Piotr Górecki** (geb. 1971) kommentierte sein Orchesterstück folgendermaßen: „Meine **Little Big Bend Music** wurde 2024 von der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Auftrag gegeben und ist ihr zugeeignet. Das Werk umfasst zwei Sätze (einen langsamen und einen schnellen) und dauert etwa zehn Minuten. Zulässig sind Assoziationen mit der Big Band der Swing-Ära, aber der Titel bezieht sich auf eine große Flussbiegung (Big Bend) des Rio Grande – dieser über dreitausend Kilometer lange Fluss (der in Mexiko Río Bravo heißt) entspringt im Bundesstaat Colorado und mündet in den Golf von Mexiko. Big Bend liegt in der größten Wüste Nordamerikas, der Chihuahua-Wüste, im Grenzgebiet der USA und Mexiko; samt dem St. Helena Canyon, der verlassenen Stadt Terlingua und den seltenen Gesteinen und Fossilien in der Nähe gehört die Gegend um Big Bend zu den am wenigsten besuchten Orten in den Vereinigten Staaten“. (10')

„Am schönsten ist die polnische Musik“ – so lautet der Titel des kurz nach dem Zweiten Weltkrieg erschienen Buches von Józef Reiss. Ich muss zugeben, dass alte Werke, die aus der Versenkung geholt wurden (und diesem hervorragenden Musikwissenschaftler unbekannt waren), seine These oft bestätigen – eine These, die keine Provokation war, sondern ein Versuch, nach düsteren Jahren den Nationalstolz wieder aufzubauen. Über **Feliks Janiewicz** (1762–1848), dessen gedruckte Partituren in kleiner Anzahl erhalten geblieben sind, konnte Reiss nicht allzu viel schreiben. Er zählte ihn zu den bedeutenden Vertretern der polnischen Violinkunst: „Janiewicz war Joseph Haydns Schüler; er wanderte nach Schottland aus und starb dort; viele Zeitgenossen betonten Noblesse, Feuer und Temperament seiner Interpretationen“. Der zeitgenössische Janiewicz-Biograph, Mieczysław Szlezer, beschreibt ihn bündig: „Polnischer Geiger – von seinen Landsleuten vergessen, von Fremden geschätzt“. Seit einiger Zeit taucht diese Musik in Konzertsälen wieder auf, wird aufs Neue sorgfältig ediert und auf Tonträger aufgenommen.

Höchstwahrscheinlich war Janiewicz der Schöpfer des ersten polnischen Violinkonzerts (er komponierte fünf Werke dieser Art). Die Beurteilung seiner Begabung ist nicht einfach. Offiziell Haydn-Schüler, aber eher Autodidakt – er schrieb von Musik als Bereicherung seines eigenen Repertoires, was ihm die Möglichkeit bot, seine Virtuosität zu zeigen. Das heute Abend präsentierte **Violinkonzert Nr. 5 e-Moll** (entstanden

in den ersten Jahren des 19. Jh.) gilt als sein bestes und reifstes Werk, obwohl sich Szlezer den Wert dieser Musik ziemlich skeptisch betrachtet: „Janiewicz hat sich nicht von den Zwängen des klassischen Stils befreit. Seine Konzerte gehen nicht über das formale Schema der Stücke jener Zeit hinaus“. Er stellt aber fest, der Violinpart liege weit über den damaligen technischen Standards.

Andrzej Sitarz, der heutige Janiewicz-Herausgeber, konstatiert, wie folgt: „Das Oeuvre des Polen zeugt von seiner Anpassung an die damals aktuellen Tendenzen (was bei europäischen Komponisten von zumindest mäßigem Niveau zu bemerken ist). Von großer Originalität bzw. Genialität kann man hier nicht sprechen, in seinen Partituren demonstriert er aber eine recht solide Kompositionstechnik, viele Stellen in seinen Konzerten sind keineswegs schematisch und beweisen die Freiheit des Komponisten im Umgang mit Form und Harmonie“.

Eines ist sicher: Vergessene Werke lernt man am besten in meisterhaften Aufführungen kennen – dieser Abend bietet uns eine solche Gelegenheit. (20')

Die berühmte **Sinfonie Nr. 9 d-Moll op. 125** (1822–1824) macht zweifellos eine Art Resümee von **Ludwig van Beethovens** (1770–1827) Oeuvre aus – sowohl in rein musikalischer als auch in ideologischer Hinsicht. Die Uraufführung des Werkes fand am 7. Mai 1824 im Wiener Kärntnertheater statt. Die Besetzung des Orchesters war kolossal, schon die Anzahl der Streicher musste das damalige Publikum enorm beeindrucken: über zwanzig Violinen, zehn Bratschen, zwölf Celli, zwölf Kontrabässe; der Chor zählte neunzig Mitglieder. Einer der Rezensenten notierte: „Beethovens Genius erschien uns in diesen großartigen gigantischen Compositionen wieder ganz in seiner Jugend und originellen Kraft. Seine reiche, gewaltige Phantasie waltet mit erhabener Freiheit in dem ihr vertrauten Reiche der Töne, und hebt auf ihren Schwingen den Zuhörer in eine neue sein Staunen erregende Welt“.

Die Einführung von Gesangsstimmen stellte eine wahre Revolution dar – die Sinfonie wurde in ein vokal-instrumentales Werk verwandelt. Der Komponist verzichtete auf die traditionelle Anordnung der Sätze: Als zweiter Satz folgt das Scherzo, als dritter – das Adagio. Um die Verbindung zwischen dem rein instrumentalen Teil der Partitur und der Schlusskantate zum Text von Friedrich Schillers Ode „An die Freude“ zu erhellen, stellte Beethoven dem Finale das folgende Rezitativ voran: „O Freunde, nicht diese Töne! Sondern lasst uns angenehmere anstimmen, und freudenvollere“. Den Kern der künstlerischen Botschaft enthalten die Worte: „Alle Menschen werden Brüder“.

Schillers Gedicht (von 1785, die endgültige Version entstand 1803), das den zweiundzwanzigjährigen Beethoven faszinierte, ist ein Zeugnis der Aufklärungsepoche, ein Ausdruck ihrer Hoffnungen und Erwartungen – es wurde vor den Enttäuschungen geschrieben, welche die Revolution in Frankreich, die Herrschaft des Terrors sowie die napoleonische Ära mit sich brachten.

Der Dichter und der Komponist waren davon überzeugt, das Individuum solle durch seine Nation nicht beschränkt werden (diese würde gleichsam eine „einzige Wahrheit“ repräsentieren). Die tiefe, einzigartige „Religiosität“ dieser Poesie wurde durch Beethovens Musik verstärkt. Das Werk ruft zum Aufbau einer Gemeinschaft auf, die „Millionen“ Bewohner der Welt umfasst – bedingungslos, ohne den Schatten irgendeiner Ausgrenzung. Diese Idee enthält das Wort „Freude“, das die Affirmation jener Universalität ausdrückt. Unser Ziel ist es, das Elysium zu erreichen, eben durch die Freude – den „Götterfunken“. Unter ihrer Ägide werden sich Athen und Jerusalem versöhnen können, die gesamte Menschheit – ungeachtet aller Konfessionen oder sozialer Unterschiede – wird sich in eine brüderliche Gemeinschaft verwandeln.

Der erste Satz der Sinfonie beginnt mit der außergewöhnlichen Intensität der Expression – hier spielt sich ein heroisch-tragisches Szenario ab. Dann transformiert das Scherzo die Tragödie in eine wilde Farce mit deutlich düsteren und dämonischen Zügen. Der dritte Satz ist lyrisch und heiter. Wir wissen, dass die von Schiller und Beethoven zum Ausdruck gebrachten utopischen Ideale unerfüllt blieben, aber die Hoffnung, die sich mit ihnen verbindet, ist weiterhin vorhanden. Anlässlich der heutigen Aufführung des Werkes sei daran erinnert, dass es in Stettin zum ersten Mal am 20. Februar 1827 (bereits drei Jahre nach der Wiener Premiere) unter der Leitung von Carl Loewe dargeboten wurde. Dies war eine der über achtzig dokumentierten Präsentationen der Sinfonie, die bis zur Mitte des 19. Jahrhunderts stattfanden.

Die bekannteste visuelle Darstellung, die an die Botschaft des Meisterwerks anknüpft, ist der „Beethovenfries“. Dieser Zyklus wurde 1901 von Gustav Klimt für einen Saal des Ausstellungsgebäudes der Wiener Sezession gemalt. Die Bilder gruppierten sich um die von Max Klinger geschaffene monumentale, polychrome Beethovensulptur. Der Fries illustriert Wagners Interpretation der Sinfonie d-Moll – der menschliche Wunsch nach Glück entsteht in einer Welt voller Leiden und Ungewissheit, in der das Individuum sowohl mit äußerem Bösen als auch mit eigenen Schwächen zu ringen hat. Er erfüllt sich durch eine individuelle und kollektive Suche nach dem Sinn der Existenz – dieser spiegelt sich in der Schönheit von Kunstwerken und in der menschlichen Liebe wider. (70')

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Das Tschechische Wochenende im Rahmen des Jahres der Tschechischen Musik:

20.09. TSCHECHISCHES WOCHENENDE | MORAVSKÁ FILHARMONIE

Fr, 19.00

sinfonisches Konzert

Moravská Filharmonie Olomouc (Olmütz)

Marek Kozák Klavier

Zsolt Hamar Leitung

Programm:

K. SZYMANOWSKI – Konzertouvertüre E-Dur op. 12

A. DVOŘÁK – Klavierkonzert g-Moll op. 33

B. MARTINŮ – Sinfonie Nr. 1 H. 289

21.09. TSCHECHISCHES WOCHENENDE | STRO.MY ENSEMBLE

Sa, 19.00

Kammerkonzert

STRO.MY Ensemble

Magdalena Klára Hůlová Light design

Uraufführung der Werke von Mikuláš Tichý, Jana Vöröšová und Jiří Trtík im Rahmen des Jahres der Tschechischen Musik

22.09. TSCHECHISCHES WOCHENENDE | DER KLEINE MAULWURF UND MUSIK

So, 17.00

Familienkonzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Marek Prášil Leitung

Marko Ivanović und **Johana Schmidmajerová** Skript

Der Zeichentrickfilm „Der kleine Maulwurf“ mit Livemusik

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZ /
KONZERTMEISTER
Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINEN

Karolina Hyla-Wybraniec
Maria Sakowska
Edyta Wolańska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Izabela Wojciechowska
Joanna Hajkiewicz
Alina Krzyżewska
Olga Rozmus
Maciej Musiał
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Dominik Gugąła
Marcin Kieruczenko
Maria Nowak
Andżelika Chorzempa*

II SKRZYPCE / 2. VIOLINEN

Anna Przerwa
Magdalena Pajestka
Robert Smoliński
Diana Miszkiew-Gugąła
Joanna Ostaszewska
Alicja Poręba
Miłosz Kosmal
Aleksandra Górską
Małgorzata Borowiecka
Zoja Piankowska
Małgorzata Kazimierczak
Patrycja Kozak
Robert Cybulski
Łukasz Górewicz

ALTÓWKI / BRATSCHEN

Grzegorz Sadowski
Ewa Jungiewicz
Wojciech Mazur
Galina Smolińska
Magdalena Micke
Luca Persico
Dominika Kotlicka
Ludmiła Rusin
Izabela Joniec
Aleksandra Majewska
Roksana Juszczyk*
Magdalena Krawczyk*

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęsny
Yesong Lee
Klara Świdrów
Hanna Del Noce
Jacek Tomczak
Katarzyna Meisinger
Ihor Chilipik
Natalia Wesółowska
Dorota Cieśla
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Aleksander Krywult*
Mateusz Rzytka*
Jan Gottschling

FLETY/ FLÖTEN

Joanna Kowalczyk
Filippo del Noce
Paweł Majewski
Anna Wojnowicz-Drężek

OBOJE / OBOEN

Izabela Kokosińska
Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLAINETTEN

Krzysztof Krzyżewski
Piotr Wybraniec
Krzysztof Baturó

FAGOTY / FAGOTTE

Zbigniew Kania
Anna Bownik
Michał Szydłowski
Edyta Moroz

SAKSOFON ALTOWY /
ALTSAXOPHON

Patrycjusz Pura*

WALTORNIE / HÖRNER

Katarzyna Sułkowska-Gdula
Dmitrij Wdowiczenko
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski
Dawid Kostrzewa

TRĄBKI / TROMPETEN

Dawid Głogowski
Sławomir Kuszwara
Bogdan Rymaszewski
Marcin Olkowski

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkár

TUBA

Tomasz Zienkowicz

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZUEG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzychowski
Bogdan Pilak

FORTEPIAN / KLAVIER

Rafał Kowalczyk*

CELESTA

Milena Palkaj*

*gościnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4
A r t . R O O M

Bartek Barczyk na 10-lecie budynku Filharmonii | fotografie

Filharmonia od lat cieszy się zasłużoną sławą wśród melomanów z Pomorza Zachodniego, a także przybywających tu, zwłaszcza w sezonie letnim, gości oraz turystów. Ta popularność Filharmonii to ambitne, ciekawe dokonania artystyczne, ale także niezwykle piękny i oryginalny gmach, nagrodzony najwyższym wyróżnieniem architektonicznym – nagrodą imienia Miesa van der Rohe.

We wrześniu 2024 roku obchodzimy dziesięciolecie nowej siedziby – zapraszamy zatem na wystawę, która zabierze Państwa w niezwykłą podróż przez dekadę pełną muzyki, sztuki i zatrzymanych w kadrze niezapomnianych momentów. Zdjęcia autorstwa cenionego fotografa Bartka Barczyka, starannie wyselekcjonowane, przedstawiają architektoniczne piękno budynku Filharmonii oraz emocje towarzyszące wydarzeniom odbywającym się w jego wnętrzach. Każde zdjęcie ukazuje zarówno monumentalność nowoczesnej bryły, jak i subtelne detale wewnątrz oraz unikalne momenty uchwycone przez artystę nie tylko podczas koncertów ale również zza kulis.

Wybrane fotografie będą częścią publikacji dokumentującej ostatnie 10 lat działalności Filharmonii w Szczecinie, której premiera planowana jest na jesień 2024.

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty: 12:00–16:00 (ostatnie wejście o 15:30)

niedziele: 12:00–16:00 (ostatnie wejście o 15:30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

Partner Galerii:

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

infolinia +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach: przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:

6 i 7.09.2024, 31.12.2024, 01.01.2025, 10 i 11.01.2025, 13.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Samstag 12.00–16.00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:

Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilet>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:

am 6. u. 7.09.2024, 31.12.2024, 01.01.2025, 10 u. 11.01.2025, 13.06.2025.

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin

Mecenas Roku 2024

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Partnerem koncertu inauguracyjnego sezon artystyczny
2024/2025 jest Respect Energy.

